

Republika Hrvatska
Općinski sud u Karlovcu
Stalna služba u Ogulinu
Bernardina Frankopana 1
47300 Ogulin

Poslovni broj: Ovr-414/2026-7

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Općinski sud u Karlovcu, Stalna služba u Ogulinu, po sucu Milki Keleuva-Ivošević, kao sucu pojedincu, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja Ante Rupčić iz Ogulina, Ogulin, Sveti Rok 69, OIB:59171602093, zastupanog po punom. Hrvoju Bićaniću, odvjetniku u Ogulinu, protiv ovršenice Ane Dujmić iz Ogulina, Dujmić selo 17, OIB:06653053186, zastupane po punom. Vlatki Cindrić, odvjetnici u Ogulinu, radi odgode izravne naplate, 29. svibnja 2026.,

riješio je

I. Određuje se odgoda prijenosa temeljem zahtjeva ovrhovoditelja Ante Rupčić iz Ogulina, Ogulin, Sveti Rok 69, OIB:59171602093, za izravnu naplatu zaprimljenog kod Financijske agencije dana 31. ožujka 2026., radi namirenja potraživanja ovrhovoditelja temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-5215/2013 od 2. srpnja 2015. te se nalaže Financijskoj agenciji da odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava, do donošenja pravomoćne odluke o proglašenju pljenidbe i prijenosa nedopuštenim.

II. Nalaže se ovrhovoditelju Anti Rupčić iz Ogulina, Ogulin, Sveti Rok 69, OIB: 59171602093 da ovršenici Ani Dujmić iz Ogulina, Dujmić selo 17, OIB: 06653053186 naknadi troškove ovog ovršnog postupka u iznosu od 313,23 eura, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 29. svibnja 2026. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s time da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 8 dana.

Obrazloženje

1. Dana 9. travnja 2026. godine ovršenica je podnijela prijedlog radi odgode prijenosa temeljem zahtjeva za izravnu naplatu od 31. ožujka 2026. u kojem je navela da je dana 8. travnja 2026. Financijska agencija ovršenici dostavila Obavijest, sukladno odredbi članka 209. st. 5. Ovršnog zakona, kojoj prileži zahtjev za izravnu naplatu.

Zahtjev za izravnu naplatu od 31. ožujka 2026. podnesen je temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl.br. P-5215/2013 od 2. srpnja 2015. godine, na teret ovršenice Ane Dujmić, radi namirenja tražbine iz priložene ovršne isprave u iznosu od 8.000,00 eura, u cijelosti, zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom na glavicu i na troškove parničnog postupka.

Izravna naplata zahtijevana je temeljem presude posl.br. P-5215/2013 od 2. srpnja 2015. godine donesene u pravnoj stvari Ante Rupčića, sada ovrhovoditelja, protiv tuženika Ivice Dujmića iz Zagreba, Ulica D. Ivaniševića 2 a, OIB: 87566155668, pok. sina ovršenice Ane Dujmić, a kojega je ovršenica naslijedila temeljem rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Zaprešiću, posl.br. O-2720/2016-34 od dana 12. studenog 2018. godine.

Dana 16.10.2019. godine ovršenica je ovrhovoditelju Anti Rupčiću na ime duga njezinog sina iz presude P-5215/2013 platila iznos od 6.626,87 kn, odnosno iznos od 879,54 Eura, koji predstavlja vrijednost naslijeđene imovine i do kojeg iznosa je ovršenica odgovarala za dugove svog pok. sina, a sukladno odredbi članka 139. st. 3. Zakona o nasljeđivanju.

Ovršenica, kao nasljednica pok. Ivice Dujmića, opetovano kao i u ranijim obraćanjima punomoćnicima ovrhovoditelja Ante Rupčića, ističe prigovor sukladno odredbi članka 139. st. 3. Zakona o nasljeđivanju.

Kako je ovršenica kao nasljednica svog pok. sina Ivice Dujmića podmirila dio njegovih dugova, i to u iznosu do visine naslijeđene imovine, to ne postoji njezina odgovornost za ostale njegove dugove, pa tako niti odgovornost za preostali dug prema ovrhovoditelju iz presude P-5215/13-20 od 2. srpnja 2015. godine.

Ovršenica u cijelosti pobija i osnovu i visinu predmetne tražbine, te ističe da su predmetna pljenidba i prijenos u potpunosti nedopušteni.

Rješenjem Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Zaprešiću, posl.br. O-2720/2016-34 od dana 12. studenog 2018. godine ovršenica je proglašena nasljednikom iza njezinog pok. sina Ivice Dujmića, i to na sljedećoj imovini:

pravo korištenja grobnog mjesta na groblju Sv. Jakov u Ogulinu, polje III, grobno mjesto broj 926, u naravi dvostruko grobno mjesto,

imovinska prava – računi kod HPB d.d. - i to račun posebnih namjena broj: 3505735745, u neutvrđenom iznosu, i tekući račun broj: 3220694161, u neutvrđenom iznosu.

Vrijednost naslijeđenog grobnog mjesta na groblju Sv. Jakov u Ogulinu, polje III, grobno mjesto broj 926, u naravi dvostruko grobno mjesto u dvostrukom betonskom okviru, u trenutku smrti pok. Ivice Dujmića dana 18. 10. 2016. godine je iznosila 6.626,87 kn odnosno 879,54 Eura.

Upravo taj iznos od 879,54 Eura odnosno 6.626,87 kn predstavlja vrijednost naslijeđene imovine i do tog iznosa ovršenica je odgovarala za dugove svog pok. sina. Kako je navedeni iznos, te troškove odvjetnika, ovršenica dana 16.10.2019. godine platila ovrhovoditelju Anti Rupčiću, to ovršenica, kao nasljednica svog pok. sina nema više nikakvih obaveza prema ovrhovoditelju Anti Rupčiću, niti prema bilo kojem

drugom vjerovniku njezina pok. sina. Takav stav zauzet je u brojnim odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske, kao i u odlukama županijskih sudova.

Uvažavajući prigovor odgovornosti nasljednika do vrijednosti naslijeđene imovine i dostavljene dokaze, ovrhovoditelj Suvlasnici stambene zgrade u Zaprešiću, D. Švajcara 1, je suglasno sa Anom Dujmić, kao nasljednicom pok. Ivice Dujmića, predložio obustavu postupka i da svaka stranka snosi svoje troškove, koji postupak je i obustavljen rješenjem Općinskog građanskog suda posl.br. Ovrzv-12338/2001 od 20. listopada 2023. godine.

Također je i EOS MATRIX d.o.o. nakon istaknutog prigovora odgovornosti nasljednika do vrijednosti naslijeđene imovine i dostavljenih dokaza, obavijestio ovršenicu da nema daljnjih potraživanja prema njoj, a koje potraživanje se odnosilo na nepodmireno dugovanje prema Karlovačka banka d.d. koje je temeljem ugovora o cesiji otkupio EOS MATRIX d.o.o. te time postao vlasnik potraživanja.

Zaključno se ističe da je ovršenica umirovljenica, u dobi od 96 godina, i mjesečno ostvaruje mirovinu od cca 1.000,00 Eura, značajan iznos svoje mirovine troši na lijekove, odlaske liječniku u Zagreb i Rijeku, te fizikalnu rehabilitaciju, pa će nedopuštena i neosnovana pljenidba iznosa od gotovo 20.000,00 Eura (8.000,00 Eura na ime glavnice uvećano za zakonske zatezne kamate koje teku od 11.10.2009. godine do isplate) sa njezinog računa svakako utjecati na njezinu egzistenciju i zadovoljavanje osnovnih životnih potreba.

Zaključno, ovršenica smatra da je dokazala osnovanost navoda iz ovog prijedloga, a s druge strane ovršenici prijeti nenadoknativa ili teško nadoknativa šteta, te je nužno sukladno odredbi čl. 65. st. 1. a zbog razloga iz točke 5. navedenog članka Ovršnog zakona odgoditi ovrhu odnosno prijenos sredstava do donošenja odluke o proglašenju pljenidbe i prijenosa nedopuštenim. Slijedom navedenog, ovršenica predlaže da se odredi odgoda prijenosa temeljem zahtjeva za izravnu naplatu od 31. ožujka 2026.

2.Zaključkom od 15. travnja 2026. je prijedlog ovršenice od 9. travnja 2026. dostavljen ovrhovoditelju radi očitovanja.

3.Ovrhovoditelj je u podnesku od 11. svibnja 2026. naveo da je rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu, pod poslovnim brojem P-5215/2013, od 28. svibnja 2019.g., ovršenica preuzela parnični postupak iza pok. Ivice Dujmića.

Time ovršenica prešućuje ključnu činjenicu da je rješenjem Općinski građanski sud u Zagrebu poslovni broj P-5215/13 od 28. svibnja 2019. godine pozvana preuzeti parnični postupak nakon smrti dotadašnjeg tuženika Ivice Dujmića, te je time stupila u procesno pravni položaj pravnog slijednika pokojnog tuženika. Ovršenica je imala mogućnost u tom postupku isticati sve prigovore koje sada pokušava isticati tek u fazi ovrhe, uključujući i eventualni prigovor ograničene odgovornosti nasljednika iz članka 139. stavka 3. Zakona o nasljeđivanju. Kako to nije učinila, ne može sada u ovršnom postupku osporavati samu osnovu i opseg svoje odgovornosti utvrđene pravomoćnom i ovršnom sudskom odlukom. Sud ne može u ovršnom postupku preispitivati valjanost odluke donesene u parničnom postupku.

Nadalje, potpuno je promašen pokušaj ovršenice da se poziva na članak 50. stavak 1. točke 7., 9. i 10. Ovršnog zakona.

Ne postoji niti jedan razlog iz članka 50. stavka 1. točke 7. OZ-a jer ovrhovoditelj raspolaže pravomoćnom i ovršnom sudskom presudom protiv pravnog slijednika pokojnog tuženika, odnosno protiv osobe koja je preuzela postupak nakon smrti tuženika.

Također, nisu ispunjene niti pretpostavke iz točke 9. niti točke 10. istog članka. Ovršenica ne dokazuje da je tražbina prestala nakon donošenja ovršne isprave niti da je njezino ispunjenje odgođeno, zabranjeno ili onemogućeno. Naprotiv, sama činjenica djelomične uplate iz 2019. godine predstavlja izričito priznanje postojanja tražbine, a ne dokaz njezina prestanka.

Tvrdnja ovršenice da je uplatom iznosa od 6.626,87 kn „u cijelosti iscrpila svoju odgovornost“ predstavlja jednostrano i ničim dokazano tumačenje vrijednosti naslijeđene imovine. Naime, ovršenica proizvoljno određuje vrijednost naslijeđene imovine isključivo prema vlastitoj procjeni vrijednosti grobnog mjesta, pri čemu potpuno zanemaruje činjenicu da je naslijedila sva prava i obveze ostavitelja, uključujući i druga eventualna imovinska prava te stvarnu tržišnu vrijednost naslijeđene imovine.

Osim toga, sama činjenica da je u ostavinskom postupku navedeno „pravo korištenja grobnog mjesta“ ne znači da se vrijednost te imovine može paušalno i jednostrano utvrđivati prema internim cjenicima komunalnog društva. Takvi cjenici ne predstavljaju dokaz tržišne vrijednosti naslijeđene imovine niti mogu imati značaj vjerodostojnog dokaza o granici odgovornosti nasljednika.

Pored navedenog, ovršenica tijekom parničnog postupka niti u trenutku preuzimanja postupka nije predlagala provođenje dokaza radi utvrđenja vrijednosti naslijeđene imovine niti je zahtijevala ograničenje svoje odgovornosti. Stoga sada, nakon pravomoćnog okončanja postupka i proteka više godina, pokušava kroz ovršni postupak otvoriti pitanja koja su mogla i morala biti raspravljena u parnici, što je protivno načelu pravne sigurnosti i pravomoćnosti sudskih odluka.

Posebno se ističe da djelomična uplata iz 2019. godine nije izvršena temeljem bilo kakvog sporazuma o konačnom namirenju niti je ovrhovoditelj ikada priznao da bi predmetnom uplatom tražbina bila podmirena u cijelosti. Ovrhovoditelj nikada nije dao izjavu o otpustu duga niti se odrekao prava na prisilnu naplatu preostalog dijela tražbine.

Pozivanje ovršenice na druge postupke i odluke drugih vjerovnika potpuno je irelevantno za ovaj predmet jer se svaki postupak vodi zasebno, prema konkretnim činjenicama i dokazima. Eventualne odluke drugih vjerovnika da ne nastavljaju prisilnu naplatu ne proizvode nikakav učinak prema ovrhovoditelju u ovom postupku.

Nadalje, navodi o životnoj dobi, zdravstvenom stanju i visini mirovine ovršenice ne predstavljaju zakonski razlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim niti za odgodu ovrhe. Ovrha se provodi sukladno zakonskim ograničenjima izuzetih primanja, pa su prava ovršenice već zaštićena samim zakonskim sustavom provedbe ovrhe na novčanim sredstvima.

Slijedom svega navedenog, predlaže se da Sud odbije prijedlog ovršenice za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim kao neosnovan, odbije prijedlog za odgodu prijenosa sredstava, odbije podrednu žalbu nakon proteka roka iz članka 53. Ovršnog zakona; naloži ovršenici naknaditi ovrhovoditelju troškove ovog postupka sa zakonskim zateznim kamatama.

5. Prijedlog ovršenice radi odgode ovrhe je osnovan.

6. Odredbom čl. 210. Ovršnog zakona (Narodne novine 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022, 6/2024) je propisano:

(1) Nakon što primi obavijest o tome da je protiv njega zatražena izravna naplata tražbine na temelju isprave iz članka 209. stavka 1. ovoga Zakona, prema odredbi članka 209. stavka 5. ovoga Zakona ili nakon što na drugi način sazna za to da je

zatražena takva naplata protiv njega, ovršenik može predložiti sudu da donese rješenje kojim će naložiti Agenciji da odgodi izdavanje naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava odnosno rješenje kojim će pljenidba i prijenos proglasiti nedopuštenim.

(2) Na prijedlog za odgodu prijenosa iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o odgodi ovrhe, a na prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga Zakona o žalbi protiv rješenja o ovrsi (članci 50. i 53.).

(3) O prijedlogu za odgodu prijenosa iz stavka 1. ovoga članka sud je dužan odlučiti u roku od 8 dana i, ako prihvati taj prijedlog, rješenje kojim će odrediti odgodu odmah dostaviti Agenciji u slučaju potrebe to se rješenje može priopćiti Agenciji i telefaksom, elektroničkom poštom ili na neki drugi pogodan način. Pisani otpravak rješenja dostaviti će se Agenciji unatoč takvu priopćenju.

7. Odredbom članka 65. Ovršnog zakona (Narodne novine 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22) je propisano (1) na prijedlog ovršenika sud može, ako ovršenik učini vjerojatnim da bi provedbom ovrhe trpio nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, ili ako učini vjerojatnim da je to potrebno da bi se spriječilo nasilje, u potpunosti ili djelomice odgoditi ovrhu:

1. ako je protiv odluke na temelju koje je određena ovrha izjavljen pravni lijek,

2. ako je podnesen prijedlog za povrat u prijašnje stanje u postupku u kojem je donesena odluka na temelju koje je određena ovrha ili prijedlog za ponavljanje postupka,

3. ako je podnesena tužba za poništaj presude izbranoga suda na temelju koje je određena ovrha,

4. ako je podnesena tužba za stavljanje izvan snage nagodbe ili javnobilježničke isprave na temelju koje je dopuštena ovrha ili tužba za utvrđenje njezine ništavosti,

5. ako je ovršenik protiv rješenja o ovrsi izjavio žalbu iz članka 52. ili 53. ovoga Zakona ili podnio tužbu iz članka 52. ili 55. ovog Zakona,

6. ako je ovršenik izjavio žalbu protiv rješenja kojim je potvrđena ovršnost ovršne isprave, odnosno ako je podnio prijedlog za ponavljanje postupka u kojemu je to rješenje doneseno,

7. ako ovršenik ili sudionik u postupku zahtjeva otklanjanje nepravilnosti pri provedbi ovrhe,

8. ako ovrha, prema sadržaju ovršne isprave, ovisi o istodobnom ispunjenju neke obveze ovrhovoditelja, a ovršenik je uskratio ispunjenje svoje obveze zato što ovrhovoditelj nije ispunio svoju obvezu niti je pokazao spremnost da je istodobno ispuni,

9. ako je Vlada Republike Hrvatske proglasila katastrofu sukladno propisu kojim se uređuje sustav zaštite i spašavanja građana, materijalnih i drugih dobara u katastrofama i velikim nesrećama, a ovršenik je na dan donošenja odluke o proglašenju katastrofe imao prebivalište ili sjedište i obavljao djelatnost na području za koje je proglašena katastrofa,

10. ako se vodi kazneni postupak po službenoj dužnosti u vezi s tražbinom zbog čijeg se prisilnog ostvarenja vodi ovršni postupak,

11. ako ovršna javnobilježnička isprava potječe iz ugovora koji je zaključio potrošač te je, ovisno o raspoloživim dokazima, vjerojatna ništetnost jedne ili više ugovornih odredbi, do podnošenja tužbe za stavljanje izvan snage nagodbe ili javnobilježničke

isprave na temelju koje je dopuštena ovrha ili tužbe za utvrđenje njezine ništetnosti, a najdulje u trajanju od 30 dana.

8.Člankom 67. Ovršnog zakona je propisano:

(1) Na zahtjev osobe koja je tražila da se ovrha na određenom predmetu proglasi nedopuštenom sud će odgoditi ovrhu u pogledu toga predmeta ako ta osoba učini vjerojatnim postojanje svoga prava te da bi provedbom ovrhe pretrpjela nenadoknadivu ili teško nadoknadivu štetu, uz uvjet da u roku pokrene parnicu na koju je upućena (članak 60).

9.Da bi se prijenos sredstava odgodio, sukladno citiranim odredbama, trebaju biti kumulativno ispunjene zakonske pretpostavke za odgodu ovrhe, odnosno, pored podnesenog pravnog lijeka, ovršenik mora učiniti vjerojatnim da bi provedbom ovrhe pretrpio teško nadoknadivu štetu.

9.Prema tome, člankom 210. stavak 2. Ovršnog zakona propisano je da se na prijedlog za odgodu izdavanja naloga bankama za prijenos zaplijenjenih sredstava na odgovarajući način primjenjuju odredbe Ovršnog zakona o odgodi ovrhe, dakle o navedenom prijedlogu se odlučuje odgovarajućom primjenom članka 65. Ovršnog zakona iz kojeg proizlazi da se prijenos zaplijenjenih sredstava može odgoditi na prijedlog ovršenika samo ako se kumulativno ispune obje pretpostavke propisane člankom 65. stavak 1. Ovršnog zakona odnosno ako je ostvaren neki od pojedinačno navedenih razloga iz članka 65. stavak 1. točka 1. do 11. Ovršnog zakona, te ako uz postojanje nekog od tih razloga postoji još i vjerojatnost nastanka nenadoknadive, teško nadoknadive štete ili nasilja.

10.Postojanje navedenih kumulativnih pretpostavki dužna je dokazati ovršenica.

11.Ovršenica je dokazala postojanje prve kumulativne pretpostavke budući da je podnijela prijedlog radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim iz razloga propisanog člankom 50. stavak 1. točka 10. Ovršnog zakona, a u svezi s člankom 210. stavak 1. Ovršnog zakona, čime je ispunjen razlog iz članka 65. stavak 1. točka 5., a u svezi s člankom 210. stavak 1. Ovršnog zakona, te nadalje sud smatra da su, s obzirom na životnu dob ovršenice od 96. godina, kao i visinu njezine mjesečne mirovine od 1.000,00 eura, zatim visinu potraživanja od gotovo 20.000,00 eura, ovršenica dokazala postojanje vjerojatnosti nastanka nenadoknadive štete, a za slučaj ukoliko bi bilo utvrđeno da ovrhovoditelju ne pripada pravo na naplatu potraživanog iznosa.

12. Odluku o troškovima sud je utemeljio na odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19, 80/22 i 114/22) i čl. 14. st. 5. Ovršnog zakona, te ovršenici dosudio troškove zastupanja po punomoćniku odvjetniku odmjerene u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine 138/2023) i to za sastav prijedloga za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim s PDV-om u iznosu od 250 eura (Tbr 11/1) te trošak sudske pristojbe u iznosu od 63,23 eura, odnosno ukupno u iznosu od 313,23 eura.

13.Valjalo je stoga riješiti kao u izreci.

U Ogulinu 29. svibnja 2026.

Sudac
Milka Keleuva-Ivošević

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba. Žalba se podnosi u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa rješenja, putem ovog suda na županijski sud, pisano, u tri primjerka.

Dostaviti

- 1.Odvjetnik Hrvoje Bićanić, Ogulin
- 2.Odvjetnica Vlatka Cindrić, Ogulin
- 3.FINA Karlovac, Karlovac, Ulica P .R. Vitezovića 1-putem e-pošte i e-oglasne ploče

Broj zapisa: **9-30888-bbdb3**

Kontrolni broj: **04bfb-d1cfd-de90a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Milka Keleuva-Ivošević, O=OPĆINSKI SUD U KARLOVCU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.